

Сьома дочка

Василь Сухомлинський

Було у матері сім дочок.

Ось поїхала одного разу мати в гості до сина, а син жив далеко-далеко. Повернулася додому аж через місяць.

Коли мати ввійшла до хати, дочки одна за одною почали говорити, як вони скучили за матір'ю.

— Я скучила за тобою, немов маківка за сонячним променем,— сказала перша дочка.

— Я ждала тебе, як суха земля жде краплину води, — промовила друга дочка.

— Я плакала за тобою, як маленьке пташеня за пташкою,— сказала третя.

— Мені тяжко було без тебе, як бджолі без квітки,— щебетала четверта.

— Ти снилась мені, як троянді сниться краплина роси,— промовила п'ята.

— Я виглядала тебе, як вишневий садок виглядає соловейка, — сказала шоста.

А сьома дочка нічого не сказала. Зняла з ніг матусі взуття й принесла їй води в мисці — помити ноги.